

glæde vil jeg ikke på nogen måde fratage hr. Villy Søvndal, men blot her notere, at jeg ikke ser et stærkere europæisk samarbejde som en modsætning til USA. Jeg tror på værdien af et stærkt transatlantisk bånd og mener, at de grundværdier, der forener os europæere og amerikanerne, er stærkere end de konkrete spørgsmål, hvor der helt klart også er forskelle mellem amerikanerne og os.

Kl. 19.55

Så har nogle, vel især hr. Keld Albrechtsen, anført, at det var så mærkelig en måde, det hele er blevet grebet an på, at der var sådan en loge af partier, som havde sat sig sammen for at udforme nogle fælles synspunkter om danske holdninger til, hvad der foregår i konventet.

Jeg vil gerne understrege, at der har ikke fra min side været lagt op til nogen logedannelse her. Jeg har holdt møde med alle Folketingets partier og holder gerne flere møder med alle Folketingets partier, det vil jeg gerne understrege, men under den runde, jeg har haft, har der altså vist sig et billede, hvoraf det fremgår, at de partier, der sådan ser ud til at kunne forenes om nogle fælles positioner, altså tilfældigvis er de to regeringspartier og de to tidligere regeringspartier, Socialdemokratiet og De Radikale. Jeg tror ikke, at jeg går nogen for nær ved at sige, at det er de meldinger, der er givet. Jeg har i høj grad her baseret mig på de meldinger, som er givet fra hvert enkelt parti.

Lad mig så føje til, at sidst, jeg havde en runde med partierne om et EU-spørgsmål, gjorde jeg af praktiske grunde det, at jeg grupperede partierne, så der kom flere på en gang, det var også noget af det, hr. Keld Albrechtsen var inde på, men da mødte jeg så den reaktion fra nogle partier, at de ikke var tilfredse med det selskab, de var blevet anbragt i og set i.

Så tænkte jeg denne gang, at det vil jeg ikke høre på, så nu må hver komme for sig i hvert fald i første omgang, og så må vi høre, hvad de vil. Så var der to partier, som meget gerne ville komme sammen, og det ville jeg ikke forhindre dem i.

Jeg siger alt det her bare for at understrege, at jeg ikke har lagt op til nogen logedannelse. Jeg ønsker at samtale med alle Folketingets partier. Men jeg lytter altså også gerne til, hvem der vil være sammen, og hvem der ikke vil være sammen. Jeg synes, vi skal have en dialog om det her med hele Folketinget. Det er det, der er mit sigte.

Så vil jeg gerne sige tak til hr. Henrik Dam Kristensen for et yderst konstruktivt indlæg. Hr. Henrik Dam Kristensen rejste spørgsmålet om den reform af formandskabet i Det Europæiske Råd, som man kunne forestille sig, og jeg takker for, at hr. Henrik Dam Kristensen viser åbenhed over for at gå ind i disse overvejelser.

Hr. Henrik Dam Kristensen understregede nødvendigheden af, at sådanne nye konstruktioner ikke fører til nyt bureaukrati. Disse betragtninger er jeg fuldstændig enig med hr. Henrik Dam Kristensen i, og jeg synes, det er et aspekt, vi skal interessere os meget for i de videre drøftelser om det her.

Men til hele denne debat om positivt at overveje en valgt formand for Det Europæiske Råd vil jeg godt anføre et par synspunkter, som jeg synes man bør inddrage i disse videre overvejelser.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt at bevare balancen mellem de forskellige institutioner i EU. Vi har som lille land ikke mindst en stærk interesse i at have en kommission, som har en stærk kompetence til at sikre, at fælles regler bliver overholdt af både små og store lande.

Der er i konventets arbejde stærke ønsker om at styrke Kommissionens formand ved et mere direkte valg af Kommissionens formand. Nogle vil have, det skal foregå i Europa-Parlamentet, vi er nogle andre, der har foreslået, at det kunne foregå i et særligt valgkollegium, men under alle omstændigheder går tankerne i retning af at styrke Kommissionen og Kommissionens formand.

Her synes jeg, at alle bør tænke på, at hvis det sker, så er det altså vigtigt også at sikre, at Rådet og Det Europæiske Råd, det forum, hvor nationalstaterne er samlet, får en tilstrækkelig stærk position sammenlignet med Kommissionen, så vi sikrer balancen. Det vil efter min mening være betænkeligt kun at styrke den ene institution. Det synes jeg altså bør indgå i overvejelserne, og det synes jeg taler for åbenhed over for at overveje systemet med en valgt formand, hvis det kan ske på betingelser, hvor store og små lande bliver behandlet ligeværdigt, og at det ikke fører til opbygning af et nyt, stort bureaukrati, som hr. Henrik Dam Kristensen var inde på.

Så vil jeg altså også sige baseret på mine egne erfaringer og på regeringens erfaringer med udøvelsen af et formandskab, at vi er overbeviste om efter et halvt år som formandskab, at i et EU